

Mi-e teamă

Mihail Janto

Mi-e teamă de mine, de lumea cea nouă,
când sorți se dezbracă în ploaie și vânt
și de lacrima-n zori, ce cade pe rouă,
să nu mai simt doruri, să uit ce-i cuvânt.

Mi-e teamă de umbra ce calcă pe soare,
de clipa în care prin mine m-ascund
și dorul ce macină-n suflet când doare,
de toți care răul cu bine-l „confund“.

Mi-e teamă de timpul ce șterge iubirea,
minciuna ce-i cântă altui în strună,
de gloata pierdută, cerând mântuirea,
de răul murdar în haina cea bună.

Mi-e teamă de cerul ce nu ne mai vede
și gândul să pierd din mine scânteia,
de ziua în care prin noi ura șede
și „omul“ care lovește femeia.

Autor, Mihail Janto